

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน
ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี*
ADMINISTRATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM THAT AFFECTS
ADMINISTRATION STUDENT AFFAIRS OF PRIVATE SCHOOLS UNDER OFFICE
OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN RATCHABURI PROVINCE

ศุภาพิชญ์ คิตโนทางดี* และ นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ

Suphapit Kidnaitangdee* and Nitwadee Jirarotephinyo

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: suphapitkid@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี 2) ศึกษาระดับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี และ 3) ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษา ในโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี จำนวน 23 โรงเรียน จำนวน 1,332 คน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา โรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี จำนวน 308 คน โดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.24, S.D. = .585) 2) หลักในการบริหารกิจการนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.34, S.D. = .588) 3) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเลือกรูปแบบที่ 3 เป็นรูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่สามารถรวมทำนายได้ร้อยละ 50.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การบริหารงานกิจการนักเรียน, โรงเรียนเอกชน, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

* Received June 11, 2024; Revised June 23, 2024; Accepted June 30, 2024

Abstract

The objective of this article research were: 1) To study the administrative level of the student support system under Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province. 2) To study the level of student affairs administration of private schools under Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province, and 3) To study the administration of the student support system that affects administration student affairs of private schools under Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province. This research is a survey research. The population includes administrators, guidance teachers, and counselors. in private schools under Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province. There were 23 schools, totaling 1,332 people. The sample group in the study included administrators, guidance teachers, counselors, private schools under Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province. There were 308 people using Taro Yamane's sample size calculation at a confidence level of 0.95. The research instrument was a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation. and stepwise multiple regression analysis. The results of the research found that 1) The overall level of practice regarding the administration of the student care and support system of private schools was at a moderate level. ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = .585) 2) The overall level of practice regarding the principles of administration student affairs was at a moderate level. ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .588) 3) Administration of the student support system that affects administration student affairs of private schools under Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province. There is a positive relationship with statistical significance at the .01 level by selecting Model 3 as the administrative model for the student support system that affects administration student affairs of private schools under Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province. There were 3 independent variables, that were able to contribute to the prediction of 50.5% with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Student Support System Administration, Student Affairs Administration, Private Schools, Office of the Private Education Commission Ratchaburi Province

บทนำ

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยยุคปัจจุบัน ได้รับผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และปัญหาต่าง ๆ เช่น ไม่ชอบมาโรงเรียน ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียน ปัญหายาเสพติด ดิตเกม ปัญหาความรุนแรง เป็นต้น เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกิดกับเด็กและเยาวชน จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ทุกหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 กำหนดให้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียน จนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560, 2560) และตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 โดยมีกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาของประเทศ มุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดระบบงาน และกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษา และฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง ตลอดจน

เผื่อระวังพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความประพฤติที่เหมาะสมและมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546, 2546) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาในมาตรา 6 ไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) ซึ่งผลกระทบดังกล่าว ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนไทยหลายรูปแบบ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและทวีความรุนแรงมากขึ้นเกือบทุกด้าน การจัดระบบความปลอดภัยของสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผล โดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความสุขในการเรียนรู้ และการมีชีวิตที่ได้รับการปกป้องคุ้มครองให้มีความปลอดภัยทั้งภายใน ภายนอกสถานศึกษา สอดคล้องกับนโยบาย Quick Win วาระเร่งด่วน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่น ๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากร ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น โดยน่านโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษา สู่ Platform MOE Safety Center ที่เป็นช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นระบบมาตรฐานความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยใช้หลักการบริหารจัดการโดยใช้ดิจิทัลเป็นฐาน (Digital Based Management) เป็นรูปแบบ วิธีการหรือกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีความสุข และได้รับการปกป้อง คุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยจะลดขั้นตอน ลดเวลา มีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา และให้การคุ้มครองช่วยเหลือ เยียวยา สร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้น เป็นไปตามมาตรการ 3 ป. ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ “ป้องกัน ปราบปราม” ประกอบกับตามกฎหมายกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษา และฝึกอบรมแก่นักเรียน และผู้ปกครอง พ.ศ. 2548 ข้อ 3 ให้โรงเรียนและสถานศึกษามีหน้าที่ (4) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมความปลอดภัย ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง โดยมีแผนงาน ผู้รับผิดชอบ และการติดตามตรวจสอบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา พ.ศ. 2551-2554 เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะ อันได้แก่ ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหาความรุนแรง ปัญหาเด็กและเยาวชนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และปัญหายาเสพติด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยการเสริมสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นในตัวเด็กและเยาวชน โรงเรียนและครอบครัวจึงมีบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบอย่างสำคัญยิ่งในการดูแล แนะนำ สั่งสอน ฝึกฝน กล่อมเกล่า จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการของเด็ก โดยที่การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพให้เป็นคนดี มีปัญหาและมีความสุข ซึ่งระบบการคุ้มครองและการช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่เป็นคนดีอยู่แล้วดียิ่งขึ้น ป้องกันไม่ให้คนที่ยังไม่มั่นคงต้องล้มลงโดยไม่มีคนเอาใจใส่ รวมทั้งยังแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนที่พลาดพลั้งเป็นการลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน และยังส่งผลให้มีการสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียนโดยมีสิ่งที่มีคุณค่าที่ต้องร่วมกันปั้นแต่ง คือ คุณภาพผู้เรียน โรงเรียนที่ได้ดำเนินงานระบบการคุ้มครองและการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้ผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ตามศักยภาพของตน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นอีกภาระงานหนึ่งที่มีความสำคัญ สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน เพื่อสร้างคุณลักษณะพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี นอกจากนี้ ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ภูมิใจในความเป็นชาติไทย เกิดการเรียนรู้ระบบประชาธิปไตย เทิดทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะ ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ปรับตัวมีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันสามารถเลือกดำเนินชีวิตอย่างผู้มีภูมิรู้และมีภูมิธรรม โดยที่โรงเรียนจะต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามควรแก่วัยและความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มีทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิทางอารมณ์ มีศีลธรรม จริยธรรม (พิมพ์ผกา โพธิจันทร์, 2564) ในเขตพื้นที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีโรงเรียนเอกชนในสังกัด จำนวน 24 โรงเรียน ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีแนวทางการดำเนินงานระบบการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน คล้ายคลึงกันตามนโยบายการพัฒนากระบวนการคุ้มครองและการช่วยเหลือนักเรียนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ดำเนินการ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 จนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าขั้นตอนต่าง ๆ ของการบริหารจัดการระบบการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน จะต้องได้รับความเอาใจใส่จากผู้ที่มีส่วนร่วมของทุก ๆ คน รวมถึงผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และในการดำเนินงานในโรงเรียนซึ่งได้จากการสรุปและเรียบเรียงในการระดมความคิดเห็นในหัวข้อพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กในโรงเรียนสามารถจำแนกพฤติกรรมเสี่ยงเป็นด้านต่าง ๆ คือ พฤติกรรมด้านอบายมุข เช่น ติดเกม พฤติกรรมด้านความก้าวร้าว ใช้ความรุนแรง เช่น การทะเลาะวิวาท ขาดสติในการควบคุมตนเอง ทำร้ายตนเองและผู้อื่น พูดจาไม่สุภาพ ทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพล เก็บตัว ไม่ชอบร่วมกิจกรรม พฤติกรรมด้านการเรียน เช่น ไม่เข้าเรียน หนีเรียน หนีกลับบ้าน ขาดความรับผิดชอบ ไม่ให้ความสำคัญในการเรียน พฤติกรรมด้านค่านิยม เช่น เลียนแบบดารา ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้โทรศัพท์มือถือ แต่งกายผิดระเบียบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) และจากงานวิจัยของ รักชนาวรรณ เสาทอง ยังพบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดราชบุรี เคยมีประสบการณ์การถูกล่วงโทษทางกาย วาจา จากบุคคลในครอบครัว จากเพื่อน และเคยมีประสบการณ์ถูกก้าวร้าวจากทางเพื่อน และมีส่วนของการใช้ความรุนแรงในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน การเลียนแบบสื่อ และอิทธิพลจากครู (รักชนาวรรณ เสาทอง, 2558)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ว่ามีการบริหารจัดการระบบการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร และพบปัญหาในการบริหารอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการระบบการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน ให้ประสบผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี
3. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้บริหารโรงเรียนเอกชน และครูแนะแนว/ครูที่ปรึกษาของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี จำนวน 24 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 1,332 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร และครูแนะแนว/ครูที่ปรึกษาในโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ (Yamane, T., 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด จำนวน 308 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย 5 ด้าน จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามหลักในการบริหารกิจการนักเรียน จำนวน 35 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากเอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง วิธีการวิจัยเรื่อง ให้ครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ กำหนดขอบเขต และโครงสร้างของแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขให้ข้อเสนอแนะด้านความถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้อำนวยการ 1 ท่าน และรองผู้อำนวยการ 2 ท่าน และมีประสบการณ์ไม่ต่ำกว่า 10 ปี ทั้งนี้ เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระรูปแบบของแบบสอบถามตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อให้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.66-1.00 (กรวิทย์ ไพบานิช, 2566)

2. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง และนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, L. J., 1990)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี เพื่อให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามและประสานงานทางโทรศัพท์ในการติดต่อตามเก็บแบบสอบถามจากผู้บริหารโรงเรียนด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนเพื่อแจกให้กับผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 308 ชุด โดยกำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถามและกลับคืนให้ผู้วิจัย ภายใน 7-15 วัน ทางไปรษณีย์และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation หรือ S.D.) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์ตัดสินค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ของเบสต์ (Best, J., 1981)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

ตารางที่ 1 ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวม

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน	ระดับการปฏิบัติ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.34	.704	ปานกลาง	1
ด้านการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.18	.793	ปานกลาง	4
ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน	3.23	.902	ปานกลาง	3
ด้านการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน	3.31	.958	ปานกลาง	2
ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.15	.752	ปานกลาง	5
ภาพรวม	3.24	.585	ปานกลาง	

ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.24, S.D.= .585) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}$ = 3.34, S.D.= .704) รองลงมา คือ ด้านการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน ($\bar{X}$ = 3.31, S.D.= .958) และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ($\bar{X}$ = 3.23, S.D.= .902) ส่วนอันดับท้ายสุด คือ ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}$ = 3.15, S.D.= .752)

2. ระดับหลักในการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

ตารางที่ 2 ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักในการบริหารกิจการนักเรียน โดยภาพรวม

หลักในการบริหารกิจการนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน	3.14	.891	ปานกลาง	4
ด้านการบริหารกิจการนักเรียน	3.18	.745	ปานกลาง	5
ด้านการส่งเสริมระเบียบวินัยของโรงเรียน	3.35	.817	ปานกลาง	3
ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.54	.791	มาก	1
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	3.50	.778	ปานกลาง	2
ภาพรวม	3.34	.588	ปานกลาง	

ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักในการบริหารกิจการนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .588) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = .791) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = .778) และด้านการส่งเสริมระเบียบวินัยของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = .817) ส่วนอันดับท้ายสุด คือ ด้านการบริหารกิจการนักเรียน ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .745)

3. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

1. การบริหารงานระบบช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับมาก พบว่า ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. การบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับมาก พบว่า ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักในการบริหารกิจการนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กันภายในตัวแปรสูง คือ ด้านการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน (X4) และ ด้านการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน (X3) ($r_{xy} = .891$)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในระดับสูง คือ ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (X5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .582

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี จากทั้งหมด 5 องค์ประกอบ มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทดสอบแล้ว พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งหมด 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (X5) สามารถพยากรณ์ได้ว่า รูปแบบที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .476 ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 47.6

รูปแบบที่ 2 ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (X5) และด้านการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน (X4) สามารถพยากรณ์ได้ว่า รูปแบบที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .338 ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 33.8

รูปแบบที่ 3 ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (X5), ด้านการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน (X4) และด้านการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล (X2) สามารถพยากรณ์ได้ว่า รูปแบบที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .505 ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50.5

เมื่อพิจารณาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า รูปแบบที่ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .505 ซึ่งเป็นค่าอำนาจการพยากรณ์ที่สูงที่สุด ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบที่ 3 เป็นรูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

การทดสอบค่าทำนายของตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 ตัว พบว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่สามารถร่วมทำนายได้ร้อยละ 50.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรูปแบบสมการคะแนนดิบและสมการคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}
 &\text{สมการในรูปแบบคะแนนดิบ} \\
 y &= 2.670 + .568(X5) - .210(X4) - .132(X2) \\
 \text{เมื่อ } y &= \text{การบริหารงานกิจการนักเรียน} \\
 X5 &= \text{ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล} \\
 X4 &= \text{ด้านการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน} \\
 X2 &= \text{ด้านการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล} \\
 &\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \\
 Z &= .726(X5) - .341(X4) - .178(X2)
 \end{aligned}$$

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารงานระบบช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับมาก

ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม พบว่า งานวิจัยอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รอชิตะ หะยีสาแม็ง ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านมะนังยง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง (รอชิตะ หะยีสาแม็ง, 2554) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยิ่ง พรหมจารีย์ ศึกษาเรื่อง การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายด้านทั้ง 6 ด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ปัญหาให้นักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง (บุญยิ่ง พรหมจารีย์, 2560)

2. การบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับมาก

ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักในการบริหารกิจการนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม พบว่า งานวิจัยอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกธนนท์ บุญทวีวรเดช ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหาร กิจการนักเรียนสู่ความสำเร็จตามแนวทางลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้แบบมีส่วนร่วม โรงเรียนพลูตาหลวงวิทยา ระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนพลูตาหลวงวิทยาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 11 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การบริหารงานกิจการนักเรียนงานกิจการนักเรียนและงานสารวัตรนักเรียน ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ งานประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน (เอกธนนท์ บุญทวีวรเดช, 2559) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุรินทร์ กฤตสัมพันธ์ ได้ศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนโรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีเจตคติต่อการใช้ยาเสพติด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง (บุรินทร์ กฤตสัมพันธ์, 2560)

3. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กันภายในตัวแปรสูง คือ ด้านการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน (X4) และด้านการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน (X3) ($r_{xy} = .891$) สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในระดับสูง คือ ด้านการส่งต่อช่วยเหลือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (X5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .582 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

แบบขั้นตอนเพื่อหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดส่งผลกระทบต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี พบว่า รูปแบบที่ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .505 ซึ่งเป็นค่าอำนาจการพยากรณ์ที่สูงที่สุด ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบที่ 3 เป็นรูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี การทดสอบหาค่าทำนายของตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 ตัว พบว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่สามารถร่วมทำนายได้ร้อยละ 50.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรูปแบบสมการคะแนนดิบและสมการคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\text{สมการในรูปแบบคะแนนดิบ} \quad y = 2.670 + .568(X_5) - .210(X_4) - .132(X_2)$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \quad Z = .726(X_5) - .341(X_4) - .178(X_2)$$

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอื้อพร อ่อนน้อม ศึกษาการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ได้แก่ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข (x4) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (x3) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (x1) และสามารถพยากรณ์โดยรวมได้ร้อยละ 51.10 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ $Z Y_{tot} = 6.157 + .419 Z x_4 + .221 Z x_3 + .181 Z x_1$ (เอื้อพร อ่อนน้อม, 2554)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า 1) ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักในการบริหารกิจการนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และ 3) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี พบว่า รูปแบบที่ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .505 ซึ่งเป็นค่าอำนาจการพยากรณ์ที่สูงที่สุด ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบที่ 3 เป็นรูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำแบบบันทึกสุขภาพนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นปัจจุบัน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการปฏิบัติกับนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างถูกต้อง จนนักเรียนไม่เกิดความรู้สึกว่าตนเองแปลกแตกต่างจากเพื่อน 3) ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการเลือกตัวแทนผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อประสานความร่วมมือกับโรงเรียนในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาของนักเรียน 4) ด้านการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีระบบการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา 5) ด้านการส่งต่อช่วยเหลือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งต่อนักเรียนโดยไม่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองแปลกหรือต่างจากเพื่อน และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ 1) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี รวมทั้งศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น 2) ควรศึกษาปัจจัยที่ช่วยให้การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา พ.ศ. 2551-2554. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). “ตรีนุช” มอบนโยบายเปิดภาคเรียน 2/65 ย้ำสถานศึกษายึดความปลอดภัยด้วยหลัก 3 ป. “ป้องกัน ปลุกฝัง ปรามปราม”. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤษภาคม 2567 จาก <https://www.moe.go.th/360ตรีนุช-มอบนโยบายเปิด>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567-2568 และนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ถิรวิทย์ ไพบานิช. (2566). การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC: Index of item Objective Congruence) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (Microsoft Excel). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- บุญยั้ง พรหมจารีย์. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- บุรินทร์ กฤตสัมพันธ์. (2560). การบริหารงานกิจการนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักเรียน โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546. (2546). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 120 ตอนที่ 95 ก (2 ตุลาคม 2546).
- พิมพ์ผกา โพธิจันทร์. (2564). การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. Journal of Roi Kaensarn Academi, 6(11), 79-92.
- รอชีตะ หะยิสำเม้ง. (2554). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านมะนังยง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3. ใน สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- รักชนาวรรณ เสาทอง. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 7(1), 135-152.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก (6 เมษายน 2560).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เอกธนัท บุญทวีเดช. (2559). วิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนสู่ความสำเร็จตาม แนวทางลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้แบบมีส่วนร่วมโรงเรียนพลูตาหลวงวิทยาระดับ มัธยมสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอื้อพร อ่อนน้อม. (2554). การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์.

Best, J. (1981). *Research in Education*. New Jersey: Prentice-Hall.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins.

Yamane, T. (1973). *Statistics an introductory analysis*. New York: Harper & Row.